

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Valentin Balan în numele inculpatului Alecu Iosif, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2019, în cauza penală, în privința inculpatului

*Iosif Alecu XXXXX, născut la XXXX, originar din
XXXXX, domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 31.07.2017 până la 21.06.2018;

Instanța de apel de la 26.07.2018 până la 04.10.2018;

Instanța de recurs de la 18.12.2018 până la 26.03.2019;

Instanța de apel de la 14.05.2019 până la 15.10.2019;

Instanța de recurs de la 28.11.2019 până la 26.02.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 21 iunie 2018, Alecu Iosif a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 179 alin. (2) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 175 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Alecu Iosif în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 640 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, Alecu Iosif conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, acționând prin intenție directă, având scopul pătrunderii ilegale în domiciliul altei persoane, în noaptea de 24 spre 25 aprilie

2017, aproximativ la ora 00:30, fără a avea consimțământul proprietarului, a pătruns în gospodăria cet. XXXXX, situată în XXXXX, unde, aplicând violență fizică asupra minorului XXXXX i-a cauzat acestuia leziuni corporale sub formă de echimoză pe gât și care conform raportului de expertiză judiciară nr.68 din 15.05.2017, se califică ca vătămări corporale neînsemnate. În continuarea acțiunilor sale infracționale, Alecu Iosif fiind observat de proprietara casei, XXXXX care i-a solicitat să părăsească domiciliul ei, intenționat i-a aplicat acesteia mai multe lovituri peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.69 din 15.05.2017 vătămări corporale neînsemnate.

Tot, Alecu Iosif, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, acționând prin intenție directă, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, în noaptea de 24 spre 25 aprilie 2017, aproximativ la ora 00:30, fiind conștient de faptul că prin acțiunile sale săvârșește acte ilegale cu caracter sexual, fără a avea consimțământul proprietarului, a pătruns în casa cet. XXXXX, situată în XXXXX unde având intenția de exhibare, profitând de faptul că atât XXXXX, cât și copiii acesteia dormeau, știind cu certitudine că XXXXX este minor și nu a atins vârsta de 16 ani, a comis acțiuni perverse cu ultimul.

3. Avocatul Ion Gumeniuc în numele inculpatului a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal pe capătul de învinuire în baza art. 175 Cod penal să fie încetat, iar pe capătul de învinuire prevăzut de art. 179 alin. (2) Cod penal, inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă ori muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, nu este clară poziția instanței cu privire la acuzarea înaintată de către procuror precum că XXXXX, observându-l pe Alecu Iosif, i-ar fi solicitat să părăsească domiciliul, or, în realitate XXXXX, atât la urmărirea penală, cât și în timpul cercetării judecătorești a indicat că dimpotrivă îl ținea pe Alecu Iosif de scurtă și nu îi permitea să plece.

Totodată, nevinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile martorilor Constantin Voloșciuc, Mihail Timcenco și Dorina Bușilă, iar declarațiile lui Alecu Iosif referitor la caracterul arțăgos al lui XXXXX se confirmă prin răspunsurile Inspectoratului de Poliție Strășeni, prezentate de către apărare și anexate la materialele cauzei (f.d.213-214, 217-219, vol. I).

Cu referire la cheltuielile judiciare, avocatul a indicat că, alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat, iar luând în considerație că rapoartele de expertiză medico-legală nr.69 din 25.04.2017 și nr.132 din 15.05.2017 au fost întocmite până la abrogare, cheltuielile pentru efectuarea lor nu pot fi încasate din contul inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2018, a fost admis apelul, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în partea încasării cheltuielilor de judecată și în această parte pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care cheltuielile judiciare privind efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 640 lei, au fost trecute în contul statului. În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Alecu Iosif în baza art. 179 alin. (2), 175 Cod penal.

La fel, din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că faptele există, constituie infracțiunile prevăzute de art. 179 alin. (2), 175 Cod penal, au fost săvârșite de inculpat și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei.

Vinovăția inculpatului Iosif Alecu în săvârșirea infracțiunilor incriminate rezultă din declarațiile părților vătămate XXXXX și XXXXX, martorilor Hristina Storceac, Gheorghe Storceac, Valeriu Taci, dar și declarațiile inculpatului Alecu Iosif, care și-a recunoscut parțial vinovăția, inclusiv și faptele incriminate de organul de urmărire penală.

De asemenea, instanța de apel a reținut ca veridice declarațiile părților vătămate XXXXX și a martorilor audiați și a respins argumentul invocat de către apelant precum că prima instanță s-a bazat în mod eronat pe declarațiile acestora și urmează a fi apreciate critic, or, acest fapt contravine prevederilor art. 24 Cod procedură penală.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Alecu Iosif pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2), 175 Cod penal, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis două infracțiuni: una mai puțin gravă și una gravă, de persoana celui vinovat - anterior judecat, că are loc permanent de trai, că la locul de trai se caracterizează satisfăcător, la medicul narcolog sau psihiatru nu se află.

De asemenea, instanța de apel a subliniat că, prima instanță just a considerat imposibilă corectarea și reeducarea inculpatului fără izolarea reală de societate.

Subsecvent, instanța de apel a respins alegațiile apelantului precum că, prima instanță la emiterea sentinței urma să-i aplice inculpatului pedeapsa sub formă de amendă, în partea ce ține de învinuirea adusă în temeiul art. 179 alin. (2) Cod penal, or,

modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului - și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările acțiunilor făptuitorului, cât și comportamentul său post infracțional, care anterior a fost judecat.

Prin urmare, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia primei instanțe cu privire la încasarea din contul inculpatului Alecu Iosif în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate în speță, și cu trimitere la prevederile art. 227 alin. (1), (2), 142 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat că, în cazul dat, circumstanțele speței au dictat necesitatea efectuării expertizei judiciare medico-legale de către un specialist/expert în vederea stabilirii gradului vătămarilor corporale ale părților vătămate, în scopul identificării persoanei care le-a cauzat și dacă acea persoană este Alecu Iosif sau o altă persoană.

Prin urmare, prin rapoartele de expertiză medico-legale nr.69 din 15.05.2017 și nr.132 din 25.04.2017, a stabilit gradul vătămarilor părții vătămate XXXXX, potrivit actelor menționate cheltuielile suportate fiind de 640 lei.

Respectiv, instanța de apel a acceptat argumentele părții apărării invocate în cererea de apel, or, organul de urmărire penală era obligat prin lege să ordoneze efectuarea unei expertize judiciare în scopul identificării persoanei care a cauzat leziunile corporale la locul comiterii infracțiunii și dacă acea persoană este Iosif Alecu sau o altă persoană, fiindcă, potrivit art.143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale.

5. Inculpatul Alecu Iosif, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora, cu dispunerea achitării de sun învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, iar în baza art. 179 alin. (2) cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea cerințelor sale a invocat precum că Iosif Alecu a comis infracțiunea prevăzută de art. 175 Cod penal, nu corespund realității, or astfel, părțile vătămate vor să se răzbune pe inculpat.

Astfel, a menționat că, la analiza circumstanțelor cauzei și probelor prezentate de acuzare, instanța de judecată le-a dat o apreciere greșită considerându-le ca veridice și consecvente, ignorând totalmente declarațiile depuse de inculpat și martorii audiați în

această cauză penală, or, declarațiile inculpatului au fost confirmate prin declarațiile martorilor Constantin Voloșciuc, Mihail Timcenco și Dorina Bușila. Din conținutul procesului-verbal de audiere a minorului XXXXX din 25.04.2017 nu este clar de către cine a fost audiat minorul, la fel, din conținutul procesului-verbal rezultă că la audierea minorului XXXXX a participat psihopedagogul Serviciului Asistență Psihopedagogică XXXXX, Svetlana Axenti, care a doua zi, adică la 26.04.2017 a întocmit o notă informativă, în care a indicat următoarele că „Minorul solicită vizual aprobarea mamei înainte de a răspunde. S-a creat impresia pregătirii anterioare”, astfel declarațiile minorului XXXXX nu mai pot avea careva credibilitate și deci este lipsit de credibilitate și conținutul procesului-verbal de audiere a minorului din 05.07.2017. Recurentul a invocat că, la 31 iulie 2017, în cadrul cauzei penale nr.2017330331 procurorul i-a comunicat lui Iosif Alecu ordonanța de punere sub învinuire pe art. 175 Cod penal, fără a indica data și timpul săvârșirii infracțiunii, iar, ulterior cu încălcarea prevederilor legislației, la 19 decembrie 2017, procurorul a înaintat un proces-verbal cu privire la corectarea erorilor materiale, prin care a dispus înlocuirea în actele procedural-penale eroarea admisă privind includerea datei și timpului comiterii faptei infracționale și anume „în noaptea de 24 spre 25 aprilie 2017, aproximativ la orele 00-30”, însă acest proces-verbal nu are valoare juridică, este ilegal și nul, deoarece contravine prevederilor alin. (2) art. 281 Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 martie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de către inculpat, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță într-un alt complet de judecată.

6.1. În motivarea deciziei pronunțate, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel a emis o decizie contradictorie și nemotivată, or, potrivit dispozitivului deciziei, instanța de apel a dispus admiterea apelului cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în partea încasării cheltuielilor de judecată și în această parte pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care cheltuielile judiciare privind efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 640 lei, au fost trecute în contul statului, cu toate că, în apelul avocatului Ion Gumeniuc au fost invocate motive privind netemeinicia soluției primei instanțe în partea încasării cheltuielilor de judecată din contul inculpatului în beneficiul statului. Mai mult, însăși instanța de apel, în motivarea soluției sale a indicat că, „(...) Respectiv, Colegiul penal acceptă argumentele părții apărării invocate în cererea de apel și relevă, că organul de urmărire penală era obligat prin lege să ordoneze efectuarea unei expertize judiciare în scopul identificării persoanei care a cauzat leziunile corporale la locul comiterii infracțiunii și dacă acea persoană este Iosif Alecu sau o altă

persoană, or potrivit art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale...”.

Astfel, instanța de recurs a conchis că, motivarea soluției instanței de apel contrazice dispozitivul hotărârii, nefiind motivată soluția necesității aplicării prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, odată ce în apelul apărării au fost invocate argumente referitor la cheltuielile de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2019, a fost admis parțial apelul avocatului Ion Gumeniuc în numele inculpatului Alecu Iosif, casată sentința în partea cheltuielilor judiciare și pronunțată o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează „*Se respinge demersul procurorului privitor la încasarea din contul lui Alecu Iosif a cheltuielilor judiciare și aceste cheltuieli se trec din contul bugetului de stat. În rest, sentința se menține*”.

7.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a indicat că soluția instanței cu privire la vinovăția inculpatului în cele imputate este una corectă, fapt demonstrat din totalitatea de probe acumulate la cauza penală apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a menționat că, deși inculpatul vina a recunoscut-o parțial, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor imputate lui, se dovedește integral de următoarea sistemă de probe: declarațiile părților vătămăte XXXXX (f. d. 183, 184, vol. II), XXXXX (f.d. 185, 186, vol. II); declarațiile martorilor Hristina Storceac (f. d. 191, vol. II), Gheorghe Storceac (f. d. 206, 207, vol. II), Valeriu Tcaci; raportul de expertiză judiciară nr. 68 din 15.05.2017; raportul de expertiză judiciară nr. 69 din 15.05.2017; raportul de expertiză judiciară nr. 68 din 15.05.2017.

În această ordine de idei, instanța de apel a concluzionat că, inculpatul cu certitudine a comis infracțiunile imputate lui și că acțiunile acestuia au fost corect calificate de către prima instanță și se încadrează în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia, săvârșită cu aplicarea violenței, precum și în baza art. 175 Cod penal, acțiuni perverse, adică acțiunile săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibarea și atingeri indecente.

Cu referire la declarațiile martorilor Constantin Voloșciuc, Dorina Bușila și Mihail Timcinco, instanța de apel a indicat că, nu pot servi drept temei de achitare a inculpatului, or, aceste declarații nu indică la circumstanțele infracțiunii încriminate lui

Alecu Iosif, prevăzute de art. 175 Cod penal și sunt date în scopul exonerării ultimului de la răspunderea penală. Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat că, martorii respectivi sunt prieteni cu inculpatul, iar Dorina Bușila este concubina inculpatului, din care motiv instanța de apel a apreciat critic declarațiile acestora.

Totodată, instanța de apel a constatat că, declarațiile martorilor Constantin Voloșciuc, Dorina Bușila și Mihail Timcinco, sunt consecutive, coroborează cu întreaga sistemă de probe și documente analizată supra, inclusiv și cu declarațiile părților vătămate XXXXX și a martorilor Hristina Storceac, Gheorghe Storceac și Valeriu Tcaci, probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și care dovedesc pe deplin faptul că, inculpatul știind cu certitudine că XXXXX minor și nu a atins vârsta de 16 ani, a comis acțiuni perverse împotriva acestuia.

De asemenea, instanța de apel a calificat ca nefondată poziția apelantului precum că, învinuirea adusă lui Alecu Iosif în baza art. 175 Cod penal, se axează doar pe declarațiile minorului XXXXX, care are înclinații de a inventa fapte care nu au avut loc în realitate, precum și pe presupuneri or, declarațiile părții vătămate XXXXX, instanța de apel le-a apreciat drept veridice, acestea au fost făcute cu respectarea cadrului normativ și coroborează cu probele administrate pe parcursul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată de fond și a celei de apel.

Instanța de apel a respins ca întemeiată critica din apelul declarat, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată în opinia acestuia a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanța de fond, ținând cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, părțile vătămate și martorii, a cercetat probele administrate la dosar, dând citire și altor documente, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect au stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului conform învinuirii înaintate.

Subsecvent, instanța de apel a respins ca neîntemeiat și argumentul apelantului precum că, la 31 iulie 2017, în cadrul cauzei penale nr.2017330331 procurorul i-a comunicat lui Alecu Iosif ordonanța de punere sub învinuire pe art. 175 Cod penal, fără a indica data și timpul săvârșirii infracțiunii, iar ulterior cu încălcarea prevederilor legislației, la 19 decembrie 2017, procurorul a înaintat un proces-verbal cu privire la corectarea erorilor materiale, prin care a dispus înlocuirea în actele procedural-penale eroarea admisă privind includerea datei și timpului comiterii faptei infracționale și anume „în noaptea de 24 spre 25 aprilie 2017, aproximativ la orele 00-30”, însă acest proces-verbal nu are valoare juridică, este ilegal și nul, deoarece contravine prevederilor alin.

(2) art. 281 Cod de procedură penală. În acest sens, instanța de apel a menționat faptul că, potrivit procesului-verbal din 13 iulie 2017 de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală, după luarea cunoștinței cu materialele urmăririi penale, apărătorul inculpatului a avut anumite obiecții referitor la efectuarea urmăririi penale, solicitând efectuarea confruntărilor cu XXXXX și fiul ei, precum și conexarea cauzei penale nr. 2017330331 (f. d. 124, vol. II), iar prin ordonanța procurorului din 13 iulie 2017, a fost respinsă, ca nefondată, cererea apărătorului Ion Gumeniuc în numele inculpatului (f. d. 125, vol. II). Prin urmare, este neîntemeiat argumentul apelantului privind nulitatea ordonanței de punere sub învinuire pe art. 175 Cod penal sau a procesului-verbal cu privire la corectarea erorilor materiale din 19 decembrie 2017, deoarece inculpatul și avocatul inculpatului n-a abordat nulitatea procesului-verbal sau a ordonanței de punere sub învinuire presupuse a fi viciate juridic, în termenul prevăzut de lege, adică la terminarea urmăririi penale, invocând temeuri generale, iar instanța de fond și cea de apel, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nu au temei și suport legal pentru a le declara nule aceste acte procedurale, or, verificarea legalității acestor ține de competența procurorului ierarhic superior, iar potrivit art. 313 alin. (1) Cod de procedură penală *„Plângerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție de către bănuțit, învinuit, apărător, partea vătămată, de alți participanți la proces sau de către alte persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plângerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plângerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege”*.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale acestora. Astfel, conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunile săvârșite de către Alecu Iosif, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave și grave, inclusiv, s-a ținut cont de motivul comiterii infracțiunii, de persoana celui vinovat, că inculpatul este fără ocupație. De asemenea, inculpatul nu și-a recunoscut vina. În privința inculpatului circumstanțe atenuante lipsesc, circumstanțe agravante de asemenea nu au fost stabilite. În aceste circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia că, pedeapsa numită lui Alecu Iosif este legală și

întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată în acest sens.

Cu referire la soluția instanței de fond ce ține de încasarea din contul lui Alecu Iosif în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 640 lei pentru efectuarea expertizelor pe cauza dată, instanța de apel ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, potrivit căruia „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”, iar fapta a fost săvârșită de către inculpatul Alecu Iosif, până la adoptarea acestei Legii, adică la 25 aprilie 2017, instanța de apel a ajuns la concluzia că, soluția instanței de fond ce ține de încasarea din contul lui Alecu Iosif în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 640 lei, pentru efectuarea expertizelor este una neîntemeiată.

8. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Valentin Balan în numele inculpatului, prin care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Alecu Iosif să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 175 Cod penal, iar în baza art. 179 alin. (2) Cod penal să îi fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea celor solicitate, avocatul susține dezacordul cu aprecierea probelor dată de către instanța de apel, indicând despre neclaritatea părții descriptive a deciziei sub aspectul privind care probe au fost luate în calcul, și care au fost respinse.

De asemenea, recurentul menționează că, instanța de apel a dat un răspuns vag alegațiilor apărării cu referire la nulitatea procesului-verbal de audiere a minorului din 05 iulie 2017, or, procurorul a înaintat un proces-verbal cu privire la corectarea erorilor materiale, prin care a dispus înlocuirea în actele procedural-penale eroarea admisă privind includerea datei și timpului comiterii faptei infracționale și anume „în noaptea de 24 spre 25 aprilie 2017”, ceea ce contravine prevederilor art. 281, 325, 326 Cod de procedură penală.

Totodată, apărătorul indică că, învinuirea se bazează în mare parte pe declarațiile părții vătămate minore, care este predispusă de a inventa lucruri, fapt demonstrat prin raportul de expertiză prezent la cauza dată.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului

expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Recurentul în recursul declarat invocă temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În esență, recurentul invocă că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, ajungând neîntemeiat la concluzia condamnării inculpatului Alecu Iosif în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 175 Cod penal, or, învinuirea se bazează doar pe declarațiile părții vătămate minore care este predispusă de a inventa situații.

Referitor la criticile expuse de către recurent, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci v-a verifica prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Alecu Iosif.

Mai mult ca atât, făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că, alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, iar instanța de apel corect a menținut soluția instanței de fond în partea condamnării inculpatului care motivat a admis argumentele invocate de procuror în acest sens. Or, din toate probele examinate și cercetate de către instanța de apel s-a constatat indubitabil că inculpatul a comis acțiuni perverse față de XXXXX despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani și aplicând violența față de XXXXX a rămas ilegal în domiciliul ultimei refuzând de a-l părăsi la cererea ei.

Colegiul penal conchide că din materialele dosarului rezultă că, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, atât cele ale apărării, cât și cele ale acușării, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Alecu Iosif în săvârșirea infracțiunii prevăzute imputate, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunilor prevăzute de legea penală.

De asemenea, Colegiul penal remarcă că din textul recursului declarat de către avocatul Valentin Balan în numele inculpatului Alecu Iosif, reiese că instanțele de fond eronat au încadrat juridic faptele acestuia, însă omite să indice care ar fi dispozițiile articolelor din Codul penal al Republicii Moldova în care urma instanța să încadreze acțiunile inculpatului, or, avocatul solicită achitarea ultimului de sub învinuirea de comiterea a infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal.

Astfel, este neîntemeiată poziția apărării prin care își întemeiază recursul pe temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs ordinar respinge alegațiile apărării precum că instanța de apel nu a dat un răspuns clar argumentelor din apel cu referire la nulitatea unor acte procesuale cum ar fi: procesul-verbal de audiere a minorului și procesul verbal de corectarea a erorilor materiale, or, instanța de apel în pct. 4.1. din prezenta decizie a indicat că *„(...) este neîntemeiat argumentul apelantului privind nulitatea ordonanței de punere sub învinuire pe art. 175 Cod penal sau a procesului-verbal cu privire la corectarea erorilor materiale din 19 decembrie 2017, deoarece inculpatul și avocatul inculpatului n-a abordat nulitatea procesului-verbal sau a ordonanței de punere sub învinuire presupuse a fi viciate juridic, în termenul prevăzut de lege, adică la terminarea urmăririi penale, invocând temeieri generale, iar instanța de fond și cea de apel, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nu au temei și suport legal pentru a le declara nule aceste acte procedurale, or, verificarea legalității acestor ține de competența procurorului ierarhic superior”*.

În acest sens, Colegiul penal remarcă că poziția instanței de apel este una corectă și motivată, poziție pe care instanța de recurs o însușește, iar dezacordul apărării cu această soluție o apreciază drept o metodă de eschivarea de la răspunderea penală.

Mai mult decât atât, instanța de recurs ordinar susține că, pedeapsa aplicată inculpatului este una echitabilă cu faptele comise de către inculpat și corespunde prevederilor art. 61 Cod penal.

În concluzie, Colegiul penal conchide că, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii procesual penale, ea fiind legală, argumentată și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Valentin Balan în numele inculpatului Alecu Iosif, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Iosif Alecu XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *26 martie 2020*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan